

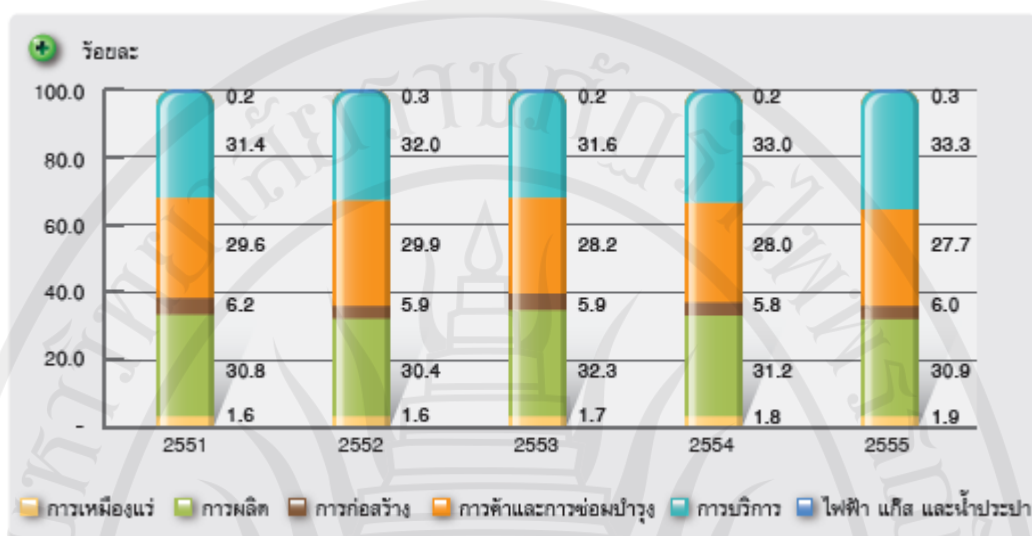
# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) เป็นการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ที่จะเริ่มดำเนินการตามกรอบความร่วมมือในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งนับได้ว่าเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของแต่ละประเทศ ซึ่งจุดประสงค์ของการรวมตัวกันนั้น นอกจากจะทำให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความเป็นหนึ่งเดียวกันทางการเป็นตลาดการค้าที่ใหญ่ และมีอำนาจการต่อรองกับเวทีการค้าโลกมากขึ้นแล้ว ยังต้องการให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกลายเป็นแหล่งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายวัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับกลุ่มการค้าสำคัญอื่นๆ ของโลก ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลให้เกิดความรุนแรงในการแข่งขัน ดังนั้นประเทศไทยไม่เพียงแต่ต้องปรับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ แต่ต้องเผชิญหน้ากับการแข่งขันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยหากประเทศใดมีความเข้มแข็งในด้านดังกล่าวจะทำให้ได้เปรียบในการแข่งขันนั่นเอง (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551; ศศิประภา ชัยประสิทธิ์, 2553)

ภาคธุรกิจในการบริการมีบทบาทสำคัญ โดยมีรายได้ถึงร้อยละ 33.33 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product-GDP) ทั้งนี้สาขาการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ดังภาพที่ 1.1 ประกอบกับการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้มีการสนับสนุนทุนวิจัย และติดตามความก้าวหน้าเพื่อให้เกิดงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นว่าภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยทางการท่องเที่ยวอย่างมาก (สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2556: 21-22) นอกจากนี้หนึ่งในกลุ่มสาขาที่นำร่องเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ก็คือสาขาท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว และการบิน จึงถือเป็นโอกาสที่จะทำให้ประเทศไทยได้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556)



ภาพที่ 1.1 โครงสร้าง GDP ของ SMEs จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี 2551 – 2555  
แหล่งที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2556)

เมื่อกล่าวถึงการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกบริเวณชายฝั่งทะเลนั้น มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายรวมทั้งมีความสะดวกในด้านการเดินทาง เนื่องจากอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร และสนามบินสุวรรณภูมิ นอกจากนี้จังหวัดในภาคตะวันออกบริเวณชายฝั่งทะเลยังสามารถทำรายได้จากนักท่องเที่ยวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอันดับ 2 ของ 18 กลุ่มจังหวัด โดยรองเพียงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก, 2552) อย่างไรก็ตาม จังหวัดจันทบุรีก็เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกที่ยังคงมีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก อีกทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งภูเขา ป่าไม้ น้ำตก ชายทะเล โบราณสถาน โบราณวัตถุต่างๆ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) และจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ยังไม่มีผู้ศึกษาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรีเพื่อรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) โดยทำการศึกษาทั้งความพร้อมด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ อันได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ฯลฯ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อที่จะได้แนวทางในการพัฒนาความพร้อมของผู้ประกอบการรวมถึงทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นและอย่างยั่งยืนต่อไป

## 1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความพร้อมด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรีของผู้ประกอบการ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรีของนักท่องเที่ยว

## 1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

### 1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

#### 1.3.1.1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล

(1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ศาสนา ที่อยู่ปัจจุบัน (จังหวัด) ประสบการณ์ในการทำงาน การสื่อสารภาษาต่างประเทศได้มากกว่า 1 ภาษา และภาษาต่างประเทศที่สื่อสารได้ โดยเป็นแบบกำหนดให้ตอบ (Check List)

(2) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา สัญชาติ ที่อยู่ปัจจุบัน (จังหวัด) สถานภาพสมรส ศาสนา การเดินทาง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว เดินทางร่วมกับ จำนวนผู้ร่วมเดินทาง และการรับข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ โดยเป็นแบบกำหนดให้ตอบ (Check List)

1.3.1.2 ศึกษาปัจจัยด้านความพร้อมต่อการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรีของผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย ด้านความสะอาดของสถานที่และความเป็นธรรมชาติ ด้านราคารวมถึงคุณภาพการบริการและสินค้า ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านที่พัก และด้านภาษา

1.3.1.3 ศึกษาความพึงพอใจด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรีของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย ด้านความสะอาดของสถานที่และความเป็นธรรมชาติ ด้านราคารวมถึงคุณภาพการบริการและสินค้า ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านที่พัก และด้านภาษา

### 1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร และตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรีจำนวน 76 แห่ง และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณดังกล่าว ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

ตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจำนวน 43 แห่ง และนักท่องเที่ยวจำนวน 267 คน

### 1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลในเดือนมิถุนายน 2557

### 1.3.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานประกอบการ และสถานที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี

## 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC)

1.4.2 เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางให้การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมมากขึ้น